

XOC

MENORCA

Suplement
educatiu del
Diari Menorca

EduCaixa
Obra Social "la Caixa"

Curs 2019-2020

Nombre 157 | Dimecres 13 de maig de 2020

3 LES ESPÈCIES
MENORQUINES

GOB de Menorca
El rupit, l'ocell
més xafarder i
atreuit

Erasmus+, futur incert

► L'IES Cap de Llevant va acompanyar **deu estudiants d'Irlanda** en una de les darreres activitats a l'illa

E

Isaac Pons de Rosa

El programa Erasmus+ és una acció europea amb uns objectius que van més enllà de la formació. Ara tot és incertesa. De fet un

de cada quatre estudiants participants ha vist com es cancel·laven els seus programes. Així i tot, alguns països com Alemanya han obert ara la matrícula d'algunes de les activitats.

Hi ha 40.000 estudiants espanyols que cada any participen a l'Erasmus+. La UE hi haurà destinat 14.700 milions d'euros d'ençà el 2016 fins enguany, en que es tanca aquesta programa, que no només va destinat als joves, sinó que inclou la formació d'adults que necessiten ac-

tualitzar les seves competències per poder estar actius en el mercat laboral.

De fet, els objectius d'Erasmus+ són prou ambiciosos. Hi ha la idea de reduir la desocupació entre els joves que aspiren a un lloc de treball qualificat. També la seva implicació en la vida democràtica a Europa. Un altre objectiu és reduir l'abandonament escolar i afavorir la mobilitat professional.

A Menorca, com en molts altres llocs, el programa sempre ha comptat amb una bona participació. No només ha estat un element motivador, sinó eficient per a la formació.

Just abans que esclatés la crisi sanitària que ha paralytat el món durant les darreres setmanes, deu estudiants irlandeses van completar a Menorca les seves pràctiques en centres de treball, de la mà de l'institut Cap de Llevant, que va facilitar la col·laboració entre

empreses de l'illa i el seu centre, el Dungarvan College. El programa Erasmus+ permet cada curs que desenes d'estudiants menorquins viatgin a països europeus per fer les seves pràctiques en empreses, i alhora, arriben a Menorca joves que aprofiten l'estada per treballar i també per conèixer la realitat de l'illa, la llengua i la cultura.

Les deu estudiants, per parelles, van fer les pràctiques de diferents especialitats de Formació Professional, al Centre Polivalent Carlos Mir, a l'escoleta Magdalena Humbert, al laboratori de PIME Menorca, a l'Hospital Mateu Orfila i al Centre Esportiu Malbúger. L'estada va ser de tres setmanes, i segons les valoracions de les pròpies estudiants, va suposar per a elles una experiència molt profitosa i gratificant, on es combinà una part teòrica i una altra, més important, de treball efectiu.

També en el marc d'aquestes mobilitats estava previst que el mes de març set estudiants menorquins, d'entre 17 i 19 anys, viatgessin a Irlanda per fer estades d'entre un i tres mesos. Quatre d'ells, fan el cicle formatiu de grau mitjà d'Atenció a persones en situació de dependència, i tres més són del cicle superior d'Animació d'Activitats Físiques i Esportives (Taafe). Així mateix, quatre estudiants més havien de visitar Portugal.

Ara, amb la situació actual pels efectes del Covid-19, els centres estan valorant si és possible reprendre aquestes mobilitats o si, finalment i malauradament, s'hauran de cancel·lar.

Segueix a la pàgina següent

EL REPORTATGE

Ve de la pàgina anterior >>

Les estudiants del Dungarvan College marxaven de Menorca contentes per l'experiència viscuda, tant per la feina realitzada en les empreses i el nivell i els coneixements adquirits, com per l'estada en general. Ho explica Méabh Beresford, qui va fer pràctiques d'infermeria al 'Mateu Orfila'. «Sent que l'experiència a Maó ha estat molt més instructiva per a la meua carrera, en comparació amb la feina a Irlanda».

També Natalia Chruslak, que va fer feina a les instal·lacions esportives de Malbúger, admetia que «vaig fer classes que mai m'hauria imaginat que faria», en aquest cas, de natació i fitness. «Aquesta experiència laboral em va donar l'oportunitat de conèixer més coses sobre l'àmbit que estic estudiant».

L'experiència permet conèixer les diferents realitats, en aquest cas, entre Espanya i el seu país. «M'ha servit per veure que aquí està permès fer molt més amb els fillets que a Irlanda», deia Amber Rose Griffiths, qui havia fet les pràctiques a l'escola infantil Magdalena Humbert, de Maó. I afegia que «vaig aprendre molt, vaig poder donar biberó, canviar bolquers i altres funcions» i agràcia «el tracte excel·lent» rebut per les educadores del centre.

A l'hospital també va fer l'estada Kate Quinn, estudiant d'infermeria que valorava que «l'experiència va ser molt diferent del que normalment hauria estat a Irlanda i vaig experimentar amb aspectes sanitaris i d'infermeria».

El darrer dia abans de tornar a Irlanda, les alumnes van visitar una plantació de vinya a la zona de Maó. Fotos: IES CAP DE LLEVANT

Les alumnes, amb el personal de l'hospital amb el qual han compartit feina; i Amber Rose, a la dreta, al pati de l'escola Magdalena Humbert.

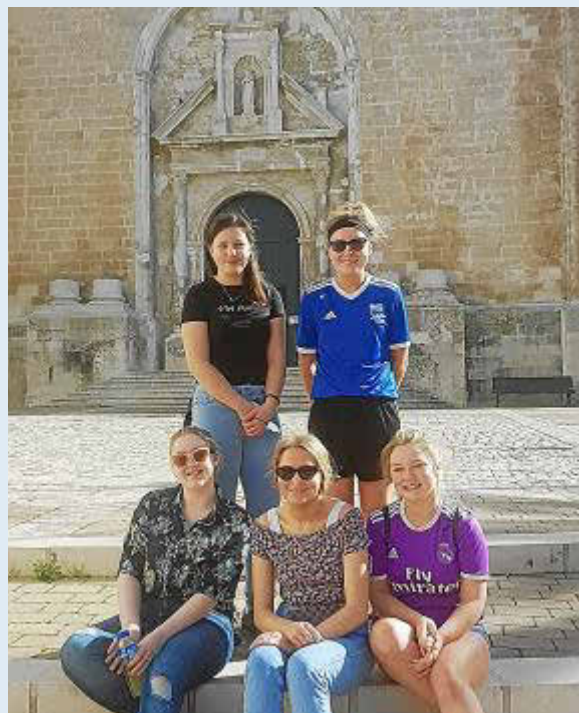

UNA EXPERIÈNCIA CULTURAL

Aquestes mobilitats tenen un component cultural i, a la vegada, esdevenen una experiència vital. «Al llarg de l'estada em vaig sentir més segura amb mi mateixa i m'ha fet comprendre millor la cultura menorquina». I no només açò, Natalia Chruslak assegurava que l'experiència «va ser increïble» i que «el més important és que he guanyat amics per a tota la vida», amb els menorquins, que descriu com «una gran experiència, són molt oberts, amables i acollidors, cosa que m'ha facilitat aquestes tres setmanes».

«Em va agradar molt el temps que va durar aquest Erasmus i ha estat tota una experiència de vida», afirmava Beresford, assegurant alhora que «el punt culminant del viatge va ser l'experiència a l'hospital, amb un personal molt acollidor i encoratjador».

Kate Quinn afegia que des del primer dia «tothom em va fer sentir molt benvinguda i, tot i que hi havia una barrera amb el llenguatge, tothom a l'hospital va fer el possible per fer-me

Les estudiants van aprofitar les tres setmanes d'estada per conèixer la realitat de Menorca.

sentir el millor possible». Circumstància que es repetí al 'Cap de Llevant', on «els estudiants eren molt acollidors i ens van ajudar a tots a veure una mica de l'Illa i de la seva bellesa».

I és que com apuntava la professora responsable del programa Erasmus+ a l'institut de Maó, Maria José Cortés, durant el

temps lliure van fer propostes interessants, perquè les joves estudiants coneguessin Menorca, amb visites a diferents racons i fent activitats, com ara sortides amb bicicleta, amb alumnes d'aquí. «Realment he gaudit del meu temps a Menorca i m'encantaria tornar-hi de visita», deia Amber Rose, igual com Kate Quinn, qui conclouia que «estic molt agraïda per aquesta experiència de fer la meua inserció laboral» en un lloc com Menorca.

Tòfol Mascaró
Biòleg, GOB Menorca

El rupit (*Erithacus rubecula*)

El rupit és un ocell molt xafarder. S'atraca a l'hortolà quan cava la terra, o al cercador de cama-seques mentre remou la fullaca dins l'alzinar. És així d'atreuit i curiós perquè espera descobrir algun animaló dels que s'alimenta: aranyes, cucs, insectes...

El rupit és molt bo de reconèixer. És petit i grassonet, amb el bec prim i curt, i l'ull negre que contrasta a la taca ataronjada de la cara i el pit. Aquest baverall està vorejat d'una franja gris-blavosa. L'esquena i el cap són marronosos, i la panxa blanquinoso. Les ales són curtes i arrodonides. Aquests colors responen a la necessitat de fer-se veure, com espècie territorial que és, que defensa el seu espai vital amb lluites entre mascles vegades a mort. Mascles i femelles són semblants, però els juvenils tenen uns colors molt diferents, marronosos pigallats, perfectes per camuflar-se dels depredadors.

El rupit és una espècie europea, sedentària a les regions de clima temperat. A les zones més càlides només el tenim a l'hivern. No li agraden els estius calents. És curiós que a la península ibèrica durant l'hivern es veuen rupits per tot, però a l'estiu es refugien a les zones més fresques, de les muntanyes o valls humides. Els rupits de Menorca venen del nord d'Europa, on hi crien a l'estiu, però els hiverns són massa freds. Hi ha estudis que mostren que les ales dels rupits que migren llargues distàncies són diferents dels rupits sedentaris, que les tenen més curtes i arrodonides. Els podem veure arreu de l'illa, sobretot a ambients boscosos i també a parcs i jardins urbans. Solen ser solitaris i es mouen a salts per terra, pel sotabosc, o volant de tant en tant a llocs una mica elevats que empenen d'atalaia per intentar localitzar preses. Van cercant animalons per alimentar-se. Es deixen sentir amb una veu d'alerta, un xip-xip sec i metàl·lic, repetit un nombre indeterminat de vegades. Els rupits són uns ocells que canten tan bé com un rossinyol, fins i tot a l'hivern, a qualsevol hora però sobretot de matinada, vegades fins i tot abans que surti el sol. En aquests casos cerquen una branca ben alta i a ple pulmó deixen anar unes melodies molt harmonioses. És una altra manera de fer-se veure i marcar el seu territori.

Allà on cria construeix el niu a forats de troncs o parets. Fa dues o tres postes. Vegades, mentre el mascle s'encarrega d'alimentar els pollets de la primera pollada, la femella ja cova la segona.

Els rupits migren volant de nit. S'han estudiat molt per intentar esbrinar com s'orienten els ocells migradors. S'ha vist que disposen d'una mena de brúixola lligada al sistema de visió, de manera que s'orienten amb el camp magnètic de la Te-

rra, amb correccions que realitzen interpretant la llum polaritzada de la Lluna i el Sol. Hi ha certa preocupació entre alguns científics per l'afectació sobre la migració dels ocells que puguin provocar els camps magnètics artificials, com les ones de ràdio, televisió i telefonia mòbil.

Els rupits són presa de molts de depredadors, tant silvestres com domèstics, sobretot moixos. També es veuen afectats per col·lisions amb vidres de grans finestres, un problema greu per tot tipus d'ocells, que no són capaços de detectar el vidre i es peguen cops moltes vegades mortals. Hi ha sistemes per fer evidents els finestrals i evitar aquests accidents. I una altra causa important de mortalitat dels rupits són les carreteres. Molts són investits pels cotxes.

CLASSE: Aus
ORDRE: Passeriformes
FAMÍLIA: Muscicàpids
ESPÈCIE: *Erithacus rubecula*
NOMS POPULARS: Rupit, pit-roig (cat), petirrojo (esp), robin (eng), roug-gorge familier (fra), pettirosso (it), rotkehlchen (al).
DISTRIBUCIÓ: Sedentari a gran part d'Europa. A l'estiu part de la població migra més al nord, i a l'hivern al sud i nord d'Àfrica. A Balears és hivernant, i només ha criat esporàdicament a Mallorca. A Menorca també es veu rarament algun individu a l'estiu, però no s'ha comprovat la nidificació.
MIDES: 13-14 cm. Pes 11-20 g.
LONGEVITAT: 4-8 anys.

HÀBITAT: Boscos, paisatge en mosaic, parcs i jardins urbans.
ALIMENTACIÓ: Insectívora bàsicament, complementada amb alguna baia.
REPRODUCCIÓ: Ovípara. 2-3 postes de 5-6 ous. 13-14 dies d'incubació.
ESTAT DE CONSERVACIÓ: Catalogada com a de preocupació menor per la IUCN.
PROTECCIÓ LEGAL: Protegida a nivell internacional pel Conveni de Berna, i a nivell estatal pel RD139/2011.

